

Den Sjette:

Sjungom männer!
Hdjom glädjens ljud!
Medan man sig lycklig känner,
Utaf winets Gud.

Låt oss glömma
Allt hvad lifwet tår,
Skulle Himlen brottlig dömma
Den som lycklig är.

Grymma låra,
Som från afgrund gått,
Nej vår sálhet är hans åra,
Våra qwal et brott.

Wife smärtan,
Mörka anlets-drag!
Suckar från betryckta hjertan!
Flyn ur detta Lag.

Sorgsna minnen
Tankans plågo här!
Denna sålla stund försvinnen;
Den för glädjen är.

Sjungom, dricken!
Hdjem glädjens röst!
Njutom wisliat danablicken
Utaf lifwets höst!

GS 558

Ser

Sång = Stycken,

Tjenlige at Sjunga

uti

Muntra Sällskaper.



ÅRHUND 1804.

Tryckte hos Pehr Ol. Ågmar.

Kostar 1 Rik.



Se Solen hur präktig och stön hon går ner,
Att dricka ur werldshafwets bölja,
Upp lustiga Bröder förenom nu Er,
Dess höga exempel att följa.

Upp drickom och sjungom, och drickom på nytt,
Wår Bacchus och wåren til åra,
Tills alla bekymmer ur sinnena flytt,
Och struparna mer ej begära.

Så fälska Phropheter med dunbrande ljud,
Oss yttersta Dömen förkunna.
Wi skratta åt desse när Drusornas Gud
Täcks mod i vårt hjerta förkunna.

Din stäl du af wårens förnypade jord,
Så wist står du qwar på dit ställe,
Som Bålen den står på vårt fuktiga Bord,
Och wi äro glade och fälle.

Den Andra:

Wälkommen o Måne min åldriga vän,
Som ensam tycks ömma min smärta;
Du stymmer i molnet men lyser igen
Sitt hoppet i Ussingens hjerta ::

Du lyser i mörkret min ensliga gång
Bland grifterna af mina wänner,

Du

Du lyssnar så bmt till min sorgliga sång
Och tycks som förstå hvad jag känner ::

När glömd utaf himlen från människor skild,
Jag ensam i plågor mig vrider
Då flyr du ur molnet så vänlig och mild,
Att hälsa en usling som lider ::

I grafven din vänliga blick jag ej får
En evigt är mörker derinne,
Att lys då den wänner som sorgsen der står
Och helgar en tår åt mit minne ::

Den Tredje:

Nej lys ej o Måne lys ej på min stig,
Du kan dock ej lindra min smärta,
Jag skulle bland andra först ropa till dig
Om blott du ock ägde et hjerta!

Men mörkret är bäst på min ensliga gång!
Då ingen förstår hvad jag känner,
Och ingen som lyssnar till denna min sång
Om ej några qwalsfulla wänner.

Kan hända att dessa behöfwa din tröst
O gif dem då mildt dina blickar!
Tag lidelsen från deras lidande bröst
Då stenet af dig du dem stickar.

Den

Den Sjunde:

Präga Drufwan glasat full!
Att, hvad batar at du flagar?
Nej med hoppets glans förgrå
Dina sparsamt gifna dagar
Edtman sug af hwar minut ::
Snart är hela farcen slut.

Skaparn satt wid wägens rand,
Trenne blommor, lika stöna,
Som igenom lifwets land
Resans små besvär belöna.
Plocka dem och bind en krans ::
Se'n går resan som en dans.

Purpurns färg den första bär,
Bländar ögat, doftar ljust,
Men ibland hon giftig är,
Och dess taggar sära grusligt.
Kärlek är den blommans namn ::
Och dess plats i Glickans famn.

Viljans färg den andra bär,
Trottsar wintrens storm och kisten,
Blomstrar lika friskt och klar
Än i koftet uppå gristen.
Wänskap är den blommans namn ::
Och dess plats i tröhetens famn.

Rdb

Geß och hwit den tredje år,
Sifwar, höjer up de twänne,
Kall är wänstap och en får
Blyg och löjlig utan henne.
Bålen är den blommans namn ::
Och dess plats i nöjets famn.

Bröder, våra Blommors stål!
Den, som först sin frans får färdig,
Är den bästa blomma wärdig.
Bröder knytom då i tapp ::
Men gör fransen ej för knapp.

Den

Den Semte:

Nyss kommen från Neptuni strand
Jag skannat har wid denna Bålen,
Med fyllda glaset i min hand
Jag frågar: säg hwem tillhör Stålen?
Jo, det är Wärbens föra Bror. . .
Må, Bröder glaset allmänt tagen,
Och stigom upp, ty som jag tror,
Är glädjen ordningen för dagen.

Du tåcla Rön! tillåt en wän
Att mana dig att glädjen dela.
Din känsla oftast prkar den,
Fast djerfhet stundom plår dig fela.
Här får du lefwa glad och fri,
Här kan du aldrig bli bedragen,
Stig därför upp och gör som wi,
Ty glädjen tillhör sjelfwa dagen.

Upphöj om glaset på en gång
Låt ingen winet af oss spara.
Må glädjen yttra sig i sång,
Och dagen deraf rostbar wara!
Uplifwade af wänstapen,
O handen glas, i ögat löje,
Wi dricke ur din Stål, min wän,
Wi dricke den med största nöje!

Den